

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11150

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско
дело № 20241110103729 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Страните са представили писмени доказателства, които са допустими, относими и
необходими за разрешаването на правния спор предмет на делото, и приемането им е
допустимо.

Следва да бъде допуснато събирането на гласни доказателства, чрез разпит на двама
свидетели при режим на довеждане от ищеца за установяване на посочените в ИМ
обстоятелства.

Следва да се допусне съдебно-счетоводна експертиза със задачи посочени в
исковата молба.

Налице са представките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно
заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени
доказателства.

ДОПУСКА двама свидетели при режим на довеждане от ищеца за установяване на
посочените в исковата молба обстоятелства.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на
задачите, поставени в исковата молба, като **ОПРЕДЕЛЯ** депозит за изготвяне на
заключението в размер на 300 лв., вносими от ищеца, в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. С..

НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на 17=04. 2024 г. от 14 10
часа, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис от депозирания от ответника отговор на подадената искова молба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски от Х. Т. Ц., ЕГН ***** срещу Министерство на отбраната с адрес: гр. София, ПК 1000, ул. „Дякон Игнатий“ № 3, както следва:

1. чл. 222, ал. 1 КТ, вр. с чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата 16 000 лв., представляваща разликата в полагащото му се възнаграждение, което би следвало да получава след повишаването му във военно звание мл. сержант и назначаването му на сержантска длъжност за времето от 01.07.2019 г. до 01.10.2023 г., ведно с мораторната лихва от момента на възникване на задължението до момента на подаване на ИМ и законната лихва от момента на подаване на ИМ до окончателното изплащане на възнаграждението, както и за сумата от 6 400 лв., представляваща доплащането в размера на изплатеното обезщетение при прекратяване на договора за военна служба - чл. 227 в. вр. с чл. 228, ал. 1 ЗОВСРБ, явяваща се разликата в случай, че ответникът не изпълнил поетите от него договорни задължения.

2. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 50 000 лв. неимуществени вреди, причинени в резултат на неизпълнение поетите от страна на ответника договорни задължения.

3. чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 615 лв., представляваща обезщетение за използван платен годишен отпуск в размер на 5 работни дни.

Ищецът твърди, че от 15.10.1994 г. до 31.10.2024 г. служи л като военнослужещ от състава на Въоръжените сили на Република България, като последната заемана длъжност от него била младши радиорелеен механик в пункт „Комуникационни системи“ в Защитен радиорелеен възел във военно формирование 34610-София. Първоначално от 15.10.1994 г. бил назначен на длъжност на кадрова военна служба като свръхсрочнослужещ и притежавал военно звание „сержант“. През 2004 г. в изпълнение на План за организационното изграждане на ВС на РБ до 2004 г. били извършени големи съкращения, в резултат, на което бил съкратен от заеманата от него сержантска длъжност, а договорът прекратен и освободен от ВС. Към посочения момент му е дадена възможност да продължи да служи, като бъде уволнен/съкратен и веднага/непосредствено след уволнението да бъде приет на КВС, като кадрови редник, като предложението било прието от него. Посочва, че промяната на служебното му положение влошило отношенията със съпругата му и тя го напуснала семейството. Посочва, че успешно завършил обучение придобиване на военно звание „младши сержант“, за да на основание чл. 17, ал. 3 ППЗОВСРБ да му бъде присвоено военно звание „младши сержант“ и да бъде назначен на длъжност „Специалист по електрообзавеждане“ в група „Електрообзавеждане“ в сектор „Енергетични системи“ във военно формирование 34610 с код на длъжността 7333 2248, и ВОС 7652, 7662, 4072, 3712. Посочва, че ответникът не изпълни поетото от него задължение, по силата на сключено допълнително споразумение, с което след преминаване на горното обучение е следвало да бъде повишен в длъжност. Посочва, че в следствие на всичко гореописано, претърпял голям брой неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоционални преживявания, страх и унижения, безпомощност и уронване на честта и достойнството ми на военнослужещ от състава на ВС на РБ, носещ службата в свързочните подразделения и части на Българската армия. Навежда твърдения, че случилото се е оставило трайно негативно отражение в психиката му, като в следствие, след неизпълнение на задълженията от страна на ответника, бил принуден да живее с мисълта за неясно и несигурно бъдеще и в страх от предстоящото ми освобождаване от ВС и последващата реализация в цивилния живот. Твърди, че със Заповед № ЛС-27/13.09.23 г. бил прекратен договорът му за военна служба, както следвало да му бъдат изплатени: еднократно парично обезщетение от 20 брутни месечни възнаграждения в размер на 40 300 лв. за прослужени на действителна военна служба 28 години, 11 месеца и 16 дни, използван платен годишен отпуск за 2022 г. - 21 работни дни в размер на 2015,00 лв. и за 2023 г. - 30 работни дни, пропорционално на реално

прослужено време до 01.10.2023 г. включително в размер на 2878,57 лв., общо 51 работни дни в размер на 4893,57 лв., от което му е изплатено обезщетение за неизползван годишен отпуск само в размер на 4 404, 21 лв.

Ответника е подал отговор в срока по чл. 131 ГПК. Навежда твърдения, че Министерство на отбраната не е надлежен ответник по искове за присъждане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди. На основание чл. 60д от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) във връзка с чл. 228, ал. 1 от ГПК надлежният ответник е Командването за комуникационно-информационна поддръжка и киберотбрана като самостоятелно юридическо лице. Посочва, че правоотношението по изпълнение на военна служба на Х. Т. Ц., се развива между него и началника на военно формирование 34610 - София, с всички права и задължения, включително и относно финансовото осигуряване, които произтичат от това и министерството не е материално легитимиран ответник по иска за изплащане на обезщетения. В случай, че съдът приеме за легитимен ответник Министерство на отбраната, то последния оспорва исковите претенции като неоснователни и недоказани. Посочва, че ищецът е бил военнослужещ от 15.10.1994 г. до 31.10.2024 г. и договорът за военна служба на редник - 3-ти клас Х. Т. Ц. е прекратен на 02.10.2023 г. и считано от тази дата ищецът е отчислен от списъчния състав на военното формирование и вече не е военнослужещ. Твърди, че със заповед № ОХ- 672/15.08.2023 г. министърът на отбраната е оправомощил длъжностни лица да сключват договори за военна служба и допълнителни споразумения към тях, да назначават, преназначават и освобождават от длъжност, да повишават и понижават във военно звание сержанти (старшини) и войници (матроси) на длъжности в подчинените им военни формирования, следователно представеното от ищеца допълнително споразумение № 184/05.10.2018 г. към договора му за военна служба не е сключено с министъра на отбраната, а с началника на военно формирование 34610 - София. Заповедта за прекратяване на договора за военна служба на Х. Т. Ц. отново е издадена от началника на военно формирование 34610 - София, като в нея изрично са посочени т. 7.1. и т. 7.2. от заповед № ОХ- 672/15.08.2023 г. на министъра на отбраната относно оправомощаване на длъжностни лица. Началникът на военно формирование 34610 - София е поел задължение чрез подписване на допълнително споразумение № 184/05.10.2018 г. към договора за военна служба, че след успешно завършване на обучението за придобиване на военно звание „младши сержант“, редник - 3-ти клас Х. Т. Ц. ще бъде назначен на първа сержантска длъжност и ще му бъде присвоено военно звание „младши сержант“, но за да бъде назначен на сержантска длъжност за военно звание „младши сержант“ и военнослужещият да получи съответното военно звание, освен нормата на чл. 17, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ППЗОВСРБ/, при повишаване в следващо военно звание, следва да се съблюдава и разпоредбата на чл. 21 от ППЗОВСРБ. Ако не е налице някоя от кумулативните предпоставки, разписани в чл. 21 от ППЗОВСРБ, военнослужещият не може да бъде повишен във военно звание. Изпълнението на посоченото е въпрос на преценка от съответния ръководител и такъв по целесъобразност. Навежда твърдения, че размерът на претендираните от ищеца обезщетения са неоснователни, недоказани и прекомерни. Претендира разноски.

По разпределяне на доказателствената тежест между страните:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение, по което за процесния период е претърпял труд, при основно месечно трудово възнаграждение в посочения с исковата молба размер за процесния период, факта на прекратяване на трудовото правоотношение, както и че претендираните суми са изискуеми и че ответникът е в забава.

По иска по чл. 49 ззд в тежест на ищеца е да докаже, че увреждането е настъпило вследствие на виновно и противоправно поведение на ответника, който не е изпълнил задължението си по договора.

В тежест на ищеца по иска по чл. 224, ал. 1 КТ е да докаже колко е дни има неизползван платен годишен отпуск.

В тежест на ответника е да докаже плащане на трудовото възнаграждение в цялост за процесните месеци, както и на обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото!

НАСОЧВА СТРАНИТЕ КЪМ ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://mediator.mjs.bg/>. Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от МН, МГ - тел. 02/8955 423 за Софийски районен съд, както и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. ЦАР БОРИС III № 54, ет. 2, ст. 204, както и на <https://srs.justice.bg/bg/12656> .

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____